Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 29/06/2021 a les 12:00

Àlex Blat: «He intentat fer un àlbum molt senzill, molt orgànic i molt pur»

Ens embarquem amb el cantant de Tardor en aquesta nova aventura en solitari: 'La veritat'

Àlex Blat | Paco Poyato

Àlex Blat és el cantant de **Tardor**. En paral·lel amb el seu grup de tota la vida, acaba de publicar el seu primer disc en solitari, *La veritat* (Primavera d'Hivern, 2021), un recull de deu cançons acústiques que fugen de l'estètica de la seva banda. Tot i que el disc s'acaba de publicar, aquest estiu només podrem veure el cantant en acció al capdavant de **Tardor**. Tenim les cançons per anar-les coneixent i assaborint mentre esperem els concerts en solitari d'**Àlex Blat**, que arribaran passat l'estiu.

El disc es diu 'La veritat'. Què hem de pensar de tot el que has cantat fins ara?
Realment és un títol una miqueta enganyós perquè una vegada t'escoltes el disc, veus que el missatge que transmet és que la veritat és un concepte una mica contradictori, que no hi ha una veritat absoluta: tot depèn de la perspectiva des de la qual mires i dels matisos que hi vulgues aplicar. Però m'agradava este títol perquè sona contundent. Òbviament, conté la meua veritat, les meues reflexions i les coses que jo pense, però això no significa que siga ni l'única veritat ni la veritat absoluta. A banda, el títol també té relació amb el concepte sonor. He intentat fer un àlbum molt senzill, molt orgànic i molt pur. Un disc sense artificis. Una màxima que teníem amb el productor és que les cançons havien de funcionar amb els mínims elements possibles. Si la cançó funcionava amb tres elements, no n'hi posàvem cinc. No volíem carregar les cançons sinó aproximar-

les a una sensació de puresa, de sinceritat. D'aquí també ve el títol.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=mxANFd9RRDU

Aquest concepte és previ al títol del disc?

Bé, va prou de la mà. Quan pense els discos, els pense com un tot. M'agrada que el concepte siga sòlid, no només sonor sinó també narratiu. No és un disc conceptual com a tal, però tot el que vull transmetre va en una direcció: el tipus d'enregistrament, el tipus de lletres, el tipus de fotografies? La veritat és que no sé on vaig arribar abans, si al nom del disc o al concepte sonor. Jo no comence a compondre fins que no tinc clar què vull dir i com ho vull dir. Vaig recopilant idees, reflexions, referències que m'agraden? Fins que no tinc una sèrie d'elements que defineixen un univers no comence a fer les cançons com a tals. Potser tinc alguna idea de melodia en una nota de veu, o un petit aforisme que, desenvolupat, pot ser una cançó? I quan tinc el concepte definit desenvolupe aquestes notes. Algunes les he descartades, altres les modifique i altres les aprofite tal com estan. Hi ha cançons que contenen frases que he escrit un any abans d'acabar la lletra de la cançó.

A banda de les teves cançons hi trobem dues versions: una d'Ovidi Montllor i una altra de Silvio Rodríguez. Per què aquestes dues?

Les versions poden confondre. Si t'expliquen que és un disc amb una versió de **Silvio Rodríguez** i una altra d'**Ovidi Montllor** pots pensar que és d'una manera que jo pense que realment no és. No és un disc de cantautor clàssic. Els meus referents musicals directes no són ni **Ovidi** ni **Silvio Rodríguez**, però sí que són dos músics que respecte i admire moltíssim. Formen part de les meues referències a través de la música que posaven els meus pares i que he escoltat tota la vida. Són dues cançons que m'encanten i que he volgut gravar sense prejudicis. Jo sempre havia estat reticent a gravar cançons de l'**Ovidi** perquè se n'han fet moltes i de molts tipus. Però aquesta cançó em va agradar tant i la vaig sentir tan pròpia que he volgut donar la meua visió. I amb **Silvio**, un poc el mateix. El meu professor de guitarra quan jo era adolescent era un cantautor xilè que m'ensenyava cançons de **Silvio**, **Pablo Milanés**, **Víctor Jara**, **Mercedes Sosa**? Jo vaig aprendre a tocar la guitarra amb eixes cançons. Evidentment no són el meu principal referent, però els tinc molt de respecte i molta estima.

Als directes hi haurà més versions?

És una cosa que encara no tinc decidida, però és possible que sí. A mi m'agrada molt adaptar cançons al valencià. Al principi, quan tenia 12 o 13 anys, les traduïa per entendre-les i després pensava que, ja que les havia traduït, els podia donar forma per poder-les cantar. Sempre m'ha agradat molt, suposo que per influència del meu pare que és traductor.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=unsoOu9wHKs

Àlex Blat ha vingut per quedar-se?

Jo pense que una vegada obert el meló, no es quedarà ací. És una proposta que faig sense cap tipus de pressió i sense cap objectiu clar. M'he exigit fer un bon disc i fer un bon directe i hi he posat tantes ganes com a un disc de **Tardor**, però no em poso objectius perquè em poden portar a la frustració. **Àlex Blat** ha de conviure amb **Tardor** i jo pense que sí que hi haurà un segon disc. Quan? Quan en tinga ganes i la sensació que tinc alguna cosa a dir. Vull que siga un projecte que cresca a pas lent però ferm.

Quin paper ha tingut el productor Guille Sanz?

Molt important. Va entendre des del primer moment quina era la idea i el concepte del disc. S'ha bolcat moltíssim a aportar la seva personalitat al disc. És una persona molt meticulosa que treballa cada so moltíssim. Tot el que sona al disc està molt pensat. Ha donat moltes voltes a cada arranjament, a la funció que fa cada instrument a la cançó. I sobretot, és molt partidari de no usar cap so per omplir. És un productor molt exigent que m'ha vingut molt bé perquè estava acostumat a treballar amb **Tardor**, sempre amb la mateixa gent, i al final, com que ens coneguem tant, ja posem el pilot automàtic. Guille és el tècnic de so de **Tardor** i és amic meu, però mai no havíem treballat junts produint un disc.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=pIh9qSf3p4E

Blat és el malnom de la teva família a Benidorm. L'últim disc de Tardor es diu *El mal pas* (Primavera d'Hivern, 2019), també una referència a un espai de la teva infantesa. Sents enyor de la infància?

Pot ser. A mesura que els grans de la família van faltant, vas recordant aquests espais que han passat a ser un record. Alguns els has deixat de freqüentar i altres han canviat tant que els de la teua infantesa ja no existeixen. La meua realitat a Benidorm era la d'un poble on tothom parlava valencià. Les portes de ma casa estaven obertes i cada vesprada entraven veïns a saludar. Això està desapareixent, quasi no en queda res. I en el cas de Benidorm, més. És un lloc que ha evolucionat en una direcció totalment contrària a aquest tipus de vida. Jo soc una persona nostàlgica, però sense passar-se. Tinc molta estima pels records, pels orígens i per les arrels, però no soc dels que pensen que els temps passats van ser millors. Confie en poder construir nous records que siguen tan bonics com els passats.

Mentresant a l'estiu, Tardor.

Sí, a l'estiu **Tardor** i quan arribi la tardor, paradoxalment, **Àlex Blat**. Farem concerts adaptats a les circumstàncies. Són moments difícils i més per la gent de la cultura. Si ja érem en un escenari de precarietat... este any i mig ha estat encara més complicat. Tot i això, **Tardor** no ens podem queixar perquè ens hem mantingut prou actius i connectats amb el públic. I cada concert que hem fet, l'hem fet amb molta energia i passant-ho molt bé.